

הלחימה בעזה: להיפרד מהתפיסה הכירורגית ומהדאגה לצרכי האזרחים הפלסטינים

written by מאיר בן שבת | 08.10.2023

בנוסף למחיריה הישירים, הכבדים מאוד בגוף ובנפש, התקפת הפתע של חמאס היא מכה קשה ביותר לדימוי ההרתעתי של מדינת ישראל. נכונה היא ההשוואה לנזקים שאל-קאעידה גרם לדימויה של ארצות הברית בעקבות מתקפת הטרור בספטמבר 2011, שבה נהרגו קרוב ל-3,000 בני אדם.

ההתקפה פצעה גם את אמונם של האזרחים במערכת הביטחון. זוהי אחת ממטרותיו של הטרור. עוד יגיע זמן של השאלות הקשות, התחקירים והלקחים, אך בעת הזו נכון להקדיש את כל הקשב והמאמצים להצלחת הלחימה בחמאס ולחיזוק ידיהם של המפקדים והלוחמים שכעת, כשנפשם עוד סוערת ממה שהיה, יצטרכו להוביל את אנשיהם בגבורה כדי לקבוע מה יהיה. אתגרים רבים ומורכבים מצפים להם. ממד הזמן לא משפיע במידה שווה ביחס לכולם, ולכן יש לתעדף אותם ולפעול מולם בתכנון סדור ובקור רוח.

לפני הכל, יש להשלים את טיהור אזורי הלחימה בישראל מנוכחות מחבלי חמאס (נכון לנתח לאחור את המידע והתמונות שבידינו על מנת לוודא מספרית שלא נשאר שום ספיח). במקביל לכך, יש לבסס שליטה מלאה לאורך כל רצועת הגבול, לגבש תמונה שלמה ואמינה של החטופים והנעדרים, ולהיערך צבאית לאפשרות שגרורות אחרות של איראן יצטרפו ללחימה. יש להניח כי חמאס בעצמו יפעל נגד ישראל גם מלבנון ומאזורים נוספים, ולא רק מעזה ומיו"ש.

מוצע לדרג המדיני להנחות את צה"ל לייצר באופן מיידי "פרמטר ביטחוני" ² מרחב של כ-300 מטרים מזרחית לכל אורך גבול רצועת עזה, ולהודיע כי כל פלשתיני שייכנס למרחב הזה מסתכן בנפשו, ולקבוע בהתאם לכך את הוראות הפתיחה באש. הפיקוח על המרחב הזה והפעלת האש בו יוכלו להתבצע מהאוויר, ולא בהכרח על ידי נוכחות צבאית פיזית בשטח.

באשר לפעולה ברצועת עזה, לפי נוסח ההודעה שפורסמה על ידי לשכת ראש הממשלה, מטרת ההחלטות המבצעיות שהתקבלו היא להביא להשמדת היכולות הצבאיות והשלטוניות של חמאס והג'יהאד האסלאמי באופן שישלול את יכולתם ורצונם לאיים ולפגוע באזרחי ישראל לשנים רבות. מבלי להידרש לניתוחים מפולפלים, היעד הראשון שישראל צריכה להשיג באמצעות המערכה בעזה הוא הפחתת הנזק שנגרם לדימוי ההרתעתי שלה על ידי גביית מחיר גבוה מאוד מחמאס. עם כל הצער שבכך, בשכונה שבה אנו מתגוררים, גובה המחיר נקבע בעיקר על ידי היקף הנפגעים.

הנסיבות הנוכחיות לא רק מצדיקות, אלא גם מחייבות להיפרד מדפוס הפעולות הכירורגיות, שאמנם מספק פגיעה ממוקדת וממחיש יכולות מיוחדות של ישראל, אך מצריך היערכות מורכבת

וממושכת, ובכל מקרה לא יוכל לבדו להיות תג המחיר להתקפה הקשה שביצע חמאס.

במקום זאת, נכון להזהיר את האוכלוסייה ברצועה על כוונת ישראל לתקוף באופן נרחב ² ולתקוף באופן מאסיבי מיד בתום האולטימטום. נכון להשמיד כל מה שקשור לחמאס: בתי פעילים, משרדי ממשלה, משרדים של התנועה, מוסדות, סניפי בנקים, כלי רכב, גנרטורים, סירות, מחסנים, בתי מלאכה.

יש לחדול מפרקטיקות כדוגמת "הקש בגג", שמסרבלות ומאטות את קצב הביצוע, ולבטל את פונקציית הקישור האזרחי לעזה (מת"ק). ישראל צריכה לראות עצמה משוחררת מכל עניין הנוגע לכלכלת הרצועה ולרווחת חייהם של תושביה. יש לסגור כליל את המעברים בין ישראל ועזה, לרבות מעבר הדלקים והסחורות מכרם שלום, לרדד את אספקת החשמל ולשבש את פעילות התקשורת והאינטרנט ברצועה כולה.

נכון בעת הזו להימנע מהידברות עם מצרים, שעלולה לקבל בחמאס פרשנות של נכונות ישראלית "לסגור את האירוע". כמו כן, יש להטיל סגר מוחלט גם על הפלשתינים משטחי יו"ש ולמקד את המאמצים הצבאיים בעזה ולהימנע מנטילת סיכונים לפיגועי השראה מיו"ש.

זו עת מתאימה גם לבחון את ההצעות על שינוי תנאי הכליאה של האסירים הביטחוניים בישראל. עוצמת ההתקפה מצד חמאס מספקת לגיטימציה לצעדים לא שגרתיים של ישראל. לא נכון לפעול תחת סטופר או מתוך חשש באשר לתגובת ארה"ב והמערכת הבינלאומית.

את התכניות החשובות לגבי סעודיה אין לראות כשיקול מרסן בנוגע לעזה. אמנם הרחוב בערב הסעודית לא יגיב בחיוב על פעולותיה של ישראל, אך גם שם יידעו להעריך את מי שמגיב בעוצמה להתקפה כה נפשעת.

פורסם לראשונה בישראל היום בתאריך 08.10.2023